

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ - ΣΩΤΗΡΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ
04ΣΕ. ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
08ΣΕ. (Ο ένας και μόνος Θεός - Η θεότητα του Ιησού) - Βλέπε: 07ΣΕ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Προσευχή για τα οικονομικά)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού)
13ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
14ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
15ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
16ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ;» (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
17ΣΕ. Η ΓΥΝΑΙΚΑ και Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
18ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΓΧΩΡΩΝ ΑΜΑΡΤΙΕΣ;
19ΣΕ. (Ο μοναδικός Αρχιερέας και Μεσσίας μας - Εξομολόγηση) - Βλέπε: 18ΣΕ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
23ΣΕ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με τη Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ ΤΖΩΙΝΕΡ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ ΤΖΩΙΝΕΡ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της ειδωλολατρίας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (έκδοση 2014)
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου (έκδοση 2014)
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη (έκδοση 2015)
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ (έκδοση 2015)
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (έκδοση 2018)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ (έκδοση 2019)

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

απάντηση σε σχόλιο χριστιανικής εκπομπής με παρουσίαση
του προγράμματος τον δημοσιογράφο και ομιλητή Sid Roth

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

απάντηση σε σχόλιο χριστιανικής εκπομπής με παρουσιάστη
του προγράμματος τον δημοσιογράφο και ομιλητή Sid Roth

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2014

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 07/2014

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 05/2021

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber: 694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos"

Δημοσίευση στο FACEBOOK:

21.07.2014 (Χρονολόγιο Α.Τ.)

22.07.2014 (Groups/Filadelfos)

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

Απάντηση σε σχόλιο που έγινε στο facebook

**Ένα συγκλονιστικό ερώτημα:
Όλοι γνωρίζουμε τη ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ που ο Κύριος θα
αρπάξει στο μεσουράνημα, υπάρχει και άλλη ΝΥΜΦΗ που
είναι του ΠΑΤΕΡΑ;**

(1) ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Η χρήστης **Peggy Spyroy Simonis** (υπεύθυνη της ομάδας με την επωνυμία «Προσευχή Για Την Ελλάδα & Ενθάρρυνση Για Όλους», που δραστηριοποιείται στο facebook), την **01.07.2014**, σε σχετικό σχόλιο που έκανε στο άρθρο μου «**ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ**», το οποίο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα www.AlkiviadisFiladelfos.com και στην ομάδα «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», έκανε το παρακάτω ερώτημα:

«*Σε μία αρκετά γνωστή χριστιανική εκπομπή του δημοσιογράφου και εργάτη του Θεού **Sid Roth** («It's Supernatural»), κάποιος από τους καλεσμένους του, είπε μια φράση που ίσως να έχει κάποιο νόημα και θα ήθελα να ζητήσω τη γνώμη σας, εάν γνωρίζετε. Η φράση ήταν ότι «**οι ΙΟΥΔΑΙΟΙ είναι η Νύμφη του Θεού**», και «**οι ΕΘΝΙΚΟΙ, δηλαδή εμείς οι πιστοί, είμαστε η Νύμφη του Χριστού**». Ποια είναι η άποψή σας; Υπάρχει διαφορά;*»

❖ Στο παραπάνω ερώτημα, τίθεται άμεσα το θέμα εάν υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ της **ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** (των εξ Ιουδαίων πιστών) και της **ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** (των εξ εθνών πιστών). Πρόκειται δηλαδή για ΔΥΟ διαφορετικές «νύμφες» ή πρόκειται για ΜΙΑ νύμφη, που είναι μεν η ίδια, αλλά με διαφορετική αποστολή στις δύο περιόδους, της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης; Ομολογώ ότι διαβάζοντας το παραπάνω σχόλιο, μου έκανε μεγάλη εντύπωση ο διαχωρισμός αυτός, ήταν κάτι που δεν με είχε προβληματίσει ιδιαίτερα, τώρα όμως που

τέθηκε το θέμα, θεωρώ αυτονόητη την απορία αυτή, ή πιο ακριβέστερα το διαχωρισμό αυτό, αλλά με πολύ διαφορετικό τρόπο, όπως θα αναπτύξω στη συνέχεια. Προσωπικά, ότι ακούω και διαβάζω, όσο και αν μου φαίνεται φυσιολογικό, ή παράξενο, ή υπάρχει σε αυτό υπερβολή, **δεν το απορρίπτω**, αλλά το ψάχνω, για να μάθω **τι ακριβώς σημαίνει, ποιο** είναι το βαθύτερο νόημά του ή εάν πίσω από αυτό, υπάρχει κάποια αποκάλυψη.

Επειδή, πάντοτε με ενδιέφερε ο αποκαλυπτικός λόγος του Θεού, για την εξήγηση των μη κατανοητών θεμάτων της Βίβλου, που οφείλονται, **είτε** στην άγνοια των κειμένων της Βίβλου, **είτε** στην έλλειψη επαρκών θεολογικών γνώσεων, **είτε** στη μη επαρκή γνώση της εκκλησιαστικής ιστορίας, **είτε** για οποιοδήποτε άλλο λόγο και για την ορθή και αντικειμενική απάντηση, συνήθως ακολουθώ και εφαρμόζω τους λεγόμενους «**ερμηνευτικούς κανόνες**» που κατά βάση στηρίζονται στην **τυπολογία** και στους **συμβολισμούς** που η ίδια η Βίβλος μας δίνει. Όταν οι κανόνες αυτοί χρησιμοποιηθούν σωστά, είναι σαν μια πλούσια πηγή που δίνει άφθονο καθαρό νερό, το οποίο πλέον ακολουθεί μόνο του την πορεία, χωρίς ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Ακούγοντας κάποιος για «γάμο», αμέσως η σκέψη του αυτόματα πηγαίνει στη ΝΥΜΦΗ, στο ΓΑΜΠΡΟ και στους ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ. Άρα εδώ, για να δώσουμε στο ερώτημα μια απάντηση που να στηρίζεται στην Βίβλο, θα πρέπει να εξετάσουμε το τρίπτυχο: ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ και ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Τρεις ομάδες, για τις οποίες θα πρέπει να δοθεί απάντηση, τι είναι και τι αντιπροσωπεύει η καθεμία, εάν βέβαια είναι 3 ομάδες, γιατί στην πορεία της μελέτης μας πιθανόν να ασχοληθούμε με περισσότερες ή λιγότερες ομάδες και τα δεδομένα να ανατραπούν.

Γαμπρός (νυμφίος) στην πρώτη περίπτωση αναμφίβολα είναι ο Υιός (ο Ιησούς), στη δεύτερη όμως περίπτωση **θα** πρέπει να είναι ή ο Πατέρας Θεός, ή να υπάρχει κάποια άλλη ερμηνεία επ' αυτού. Επάνω στο τρίπτυχο αυτό θα ήθελα όμως να κάνουμε μερικές απλές σκέψεις, **χωρίς να επιβάλλουμε ότι αυτή είναι η ορθή άποψη**, απλά θα προσπαθήσουμε οι σκέψεις αυτές να έχουν σαν βάση τους «τύπους» που μας δίνει ο Λόγος του Θεού, καθώς και τους διάφορους διαχωρισμούς που βρίσκουμε μέσα σε αυτόν, ώστε να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπεράσματα.

(2) Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Γνωρίζουμε με πολλή σαφήνεια και καθαρότητα ότι πράγματι η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ είναι οι εξαγορασμένοι, οι λυτρωμένοι με το πολυτιμό Του αίμα που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Είναι πολύ γνωστές οι περικοπές της Βίβλου που αναφέρονται στο θέμα αυτό, που νομίζω ότι δεν συντρέχει λόγος να τις αναφέρουμε, για να μην μακρηγορήσουμε στο σχόλιο. Ως γενέθλια ημέρα της εκκλησίας, θεωρείται η ημέρα της Πεντηκοστής, όπου η νύμφη του Ιησού αριθμούσε **3.000** ψυχές από το πρώτο χρισμένο μήνυμα του απόστολου Πέτρου, πιο αργότερα αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων ότι ο αριθμός αυξήθηκε σε **5.000** και ακόμα πιο αργότερα, επειδή δεν μπορούσε να αριθμηθεί ο Λουκάς, ο συγγραφέας των Πράξεων γράφει «*πλήθη ανδρών και γυναικών*» (βλέπε. Πράξεις Β/2:41, Δ/4:4, Ε/5:14). Το σώμα της νύμφης του Χριστού θα περιλαμβάνει εξαγορασμένους με το αίμα Του από την ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ μέχρι και την ΑΡΠΑΓΗ της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας».

Στο ΚΑ΄/21 κεφάλαιο της Αποκάλυψης βλέπουμε ότι η «Νέα Ιερουσαλήμ» είναι η νύμφη του Αρνίου, είναι η γυναίκα του Αρνίου: «*Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την ΝΕΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως ΝΥΜΦΗΝ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗΝ διά τον άνδρα αυτής .....Και ήλθε προς εμέ ένας των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την ΓΥΝΑΙΚΑ. Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού...*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:2,9-10). Η νύμφη του Ιησού, ο οποίος είναι το Αρνίον το εσφαγμένον **προ καταβολής κόσμου** (βλ. Α΄ Πέτρου Α/1:18-19), ονομάζεται «μεγάλη πόλη», «νέα Ιερουσαλήμ» και «αγία Ιερουσαλήμ».

Η πόλη αυτή όμως, ενώ είναι η νύμφη του Αρνίου, φέρει τα χαρακτηριστικά και των αγίων της Παλαιάς Διαθήκης και των αγίων της Καινής Διαθήκης. Αναφέρεται στην όραση του Ιωάννη ότι το τείχος της πόλης είχε 12 ΠΥΛΩΝΕΣ και 12 ΘΕΜΕΛΙΑ και το χαρακτηριστικό σημείο είναι ότι στους πυλώνες ήσαν «*ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ*» και στα θεμέλια ήσαν «*τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:12-14). Η

αντοχή ενός οικοδομήματος χαρακτηρίζεται πρώτα από την ποιότητα των θεμελίων του και μετά από τα υπόλοιπα μέρη του (τείχη, πυλώνες, κλπ). Τα θεμέλια της νέας Ιερουσαλήμ δεν ήταν οι 12 φυλές του Ισραήλ, αλλά ήταν οι 12 απόστολοι, οι οποίοι όμως ήταν συνέχεια της οικονομίας του νόμου, ήταν συνέχεια της Παλαιάς Διαθήκης και στηρίχτηκαν επάνω στις υποσχέσεις που είχε δώσει ο Θεός στους πατέρες τους, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ.

Άρα με τον όρο «Νύμφη του Χριστού» αναφερόμαστε για τους αγίους της περιόδου της Καινής Διαθήκης. Το ερώτημα που επίσης τίθεται είναι: «*Υπάρχει κάποιο σημείο ότι ο πιστός θα μετέχει στην ένδοξη αρπαγή της εκκλησίας και ότι δεν θα αποκλειστεί; Πως θα γνωρίζουμε ότι κάποιος θα είναι πράγματι μέσα στην αρπαγή;*» Υπάρχει ένα πολύ καθαρό σημάδι που ο ίδιος ο Θεός μας έχει δώσει, ώστε να έχουμε τη βεβαιότητα της αρπαγής μέσα μας και να μην μπορεί ο εχθρός της ψυχής να μας βάζει αμφιβολία, απιστία και απογοήτευση. Το σημείο αυτό ο Λόγος του Θεού το ονομάζει «*η σφραγίδα του αγίου Πνεύματος*» και είναι «**ο αρραβώνας**» της ένδοξης κληρονομιάς μας.

Ο Θεός έχει για όλα τα παιδιά Του μια πνευματική σφραγίδα με την οποία μας σφραγίζει για την ημέρα της απολύτρωσης του σώματός μας. Μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του με το οποίο μας βαπτίζει. **ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ είναι ο αρραβώνας της νύμφης εκκλησίας με τον νυμφίο της Ιησού Χριστό.** Δεν μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του επειδή γίναμε πνευματικά τέλειοι, ή επειδή το αξίζουμε, αλλά για να «**φερόμεθα προς την τελειότητα**», ώστε καθημερινά να έχουμε νίκη ενάντια των πονηρών δυνάμεων, να καθαρίζουμε τους εαυτούς μας από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος και να διατηρούμε τη στολή μας λευκή και καθαρή, για να είμαστε εκκλησία ένδοξη, χωρίς πνευματικές κηλίδες ή ρυτίδες και όταν ο Ιησούς θα έρθει να την παραλάβει θα την παραστήσει στον εαυτό Του νύμφη αγνή (Εφεσίους Ε/5:27).

Όπως ο Αντίχριστος θα σφραγίσει τους δικούς του με το χάραγμα του, τον αριθμό 666 (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/12:18), ώστε να γνωρίζει ότι του ανήκουν, έτσι και ο Ιησούς Χριστός σφραγίζει με το Πνεύμα Του τους αγίους Του, δίνοντάς τους την υπόσχεση της κληρονομιάς τους. Το ότι το σφράγισμα (βάπτισμα) με το άγιο Πνεύμα είναι **άμεσα** και **στενά** συνδεδεμένο με την αρπαγή της εκκλησίας, φαίνεται πολύ καθαρά

μέσα στις επιστολές του απόστολου Παύλου:

(α) ΕΦΕΣΙΟΥΣ Α/1:13-14 «...Εις τον οποίο (δηλ. τον Ιησού) και σεις ελπίζατε, ακούσαντες τον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας, εις τον οποίο πιστεύσαντες **ΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗΤΕ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ, το οποίον (Πνεύμα) είναι ο αρραβών της κληρονομίας μας, μέχρι της ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΩΣ του αποκτηθέντα λαού (Αυτού) εις έπαινον της δόξας Αυτού**». Εδώ είναι σαφής και ρητή η σύνδεση του «σφραγίσματος με το άγιο Πνεύμα» της εκκλησίας και της «απολύτρωσής» της. Έχουμε ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ και ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ. Το σφράγισμα δεν θα είναι για πάντα, αλλά θα είναι **μέχρι** την ημέρα της απολύτρωσης, γιατί μετά δεν θα χρειάζεται πλέον.

(β) ΕΦΕΣΙΟΥΣ Δ/4:30 «...Και μη λυπείτε το Πνεύμα το άγιο του Θεού, με το οποίο **ΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗΤΕ** διά την ημέρα της **ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗΣ**». Επίσης, **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Η/8:24** «...Και ημείς οι ίδιοι στενάζουμε εν εαυτοίς, **ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΕΣ** την νιοθεσία, την **ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΜΑΣ**». Από τις δύο παραπάνω αναφορές, φαίνεται πολύ καθαρά ότι για να απολυτρωθεί κάποιος από το σώμα της φθοράς και της αμαρτίας, γεγονός που θα συμβεί με την αρπαγή της εκκλησίας, θα πρέπει να έχει σφραγιστεί με τον αρραβώνα του Πνεύματος, να έχει δηλαδή **βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα**. Είναι το σημείο ότι θα μετέχει της αρπαγής.

(γ) Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α/1:22, Ε/5:5 «...Ο οποίος (δηλ. ο Θεός) και μας **ΕΣΦΡΑΓΙΣΕ**, και έδωσε τον αρραβώνα του Πνεύματος στις καρδιές μας .....Εκείνος δε ο οποίος μας έπλασε, δι' αυτό τούτο (είναι) ο Θεός, ο οποίος και μας έδωσε τον **ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**». Ο Κύριος Ιησούς μας έδωσε το σημείο της υπόσχεσής Του, μας έδωσε το **ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ** του αρραβώνα: «*Επειδή σας ηρραβώνισα με έναν ΑΝΑΡΑ* (τον νυμφίο Ιησού) *δια να σας παραστήσω ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΑΓΝΗ* (την νύμφη εκκλησία) *εις τον Χριστόν*» (Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:22). Η ΝΥΜΦΗ εκκλησία αυτή τη στιγμή έχει αρραβωνιαστεί με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος τον ΝΥΜΦΙΟ της, τον ΕΚΛΕΚΤΟ της, τον ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ της, έχει αρραβωνιαστεί τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ και περιμένει την ένδοξη στιγμή που θα γίνει ο γάμος της στον ουρανό, αφού πρώτα έρθει να την παραλάβει στο μεσουράνημα (Διάβασε: Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:5-55, κλπ).

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια απαραίτητη διευκρίνιση, που έχει άμεση σχέση με τη θεολογία των Ευαγγελικών και των Πεντηκοστιανών (ή χαρισματικών) εκκλησιών:

Η Ευαγγελική δογματική δέχεται ότι βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, που συνοδεύεται από το υπερφυσικό χάρισμα της γλωσσολαλίας («του λαλείν ξένας γλώσσας»), αφορούσε μόνο την πρώτη αποστολική περίοδο και μετά εξέλιπε, καθόσον εκπληρώθηκε ο σκοπός για τον οποίο δόθηκε στους αποστόλους και γενικά στους πιστούς της πρώτης αποστολικής εκκλησίας. Σήμερα, κατά την άποψη αυτή, ο πιστός όταν αναγεννιέται δια του αγίου Πνεύματος, έχει και το βάπτισμα του Πνεύματος, χωρίς όμως το χαρακτηριστικό γνώρισμα της υπερφυσικής ομιλίας των ξένων γλωσσών.

Η Πεντηκοστιανή θεολογία και οι διάφορες «χαρισματικές» ομολογίες, δέχονται ότι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, όπως δόθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις, κεφ. Β/2), εξακολουθεί να είναι για όλες τις εποχές, μέχρι την αρπαγή της εκκλησίας. Κατά την άποψη αυτή, η «αναγέννηση» του πιστού προηγείται του «βαπτίσματος με το άγιο Πνεύμα», είναι δύο ξεχωριστές εμπειρίες.

Άρα, κατά την Ευαγγελική και κατά την Πεντηκοστιανή θεολογία, οι αναγεννημένοι πιστοί, εφόσον έχουν βαπτιστεί με το άγιο Πνεύμα, έχουν το «δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος» και κατά συνέπεια θα είναι μέσα στην αρπαγή. Αυτό αντικειμενικά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού, γιατί κάποια από τις δύο θεολογίες θα πρέπει να βρίσκεται σε λάθος, δεν μπορεί και οι δύο να βρίσκονται στο σωστό, όταν μεταξύ τους δεν συμφωνούν. Εδώ δεν θα κάνω δογματική ανάλυση, ποια από τις δύο απόψεις είναι η ορθή και έρχεται σε απόλυτη συμφωνία με τη Βίβλο. Ας το κρίνει στο τέλος ο αναγνώστης, όπου γίνεται ένα σχόλιο για την αναγκαιότητα του βαπτίσματος με το άγιο Πνεύμα.

Η διευκρίνιση αυτή θεωρήθηκε ως εξαιρετικά επιβεβλημένη, καθόσον έχει άμεση σχέση με την 3^η ομάδα, που θα εξετάσουμε τη «Νύμφη του Θεού», αλλά και σε προέκταση και με τη 2^η ομάδα, που είναι οι «καλεσμένοι» στο γάμο του νυμφίου Ιησού με τη νύμφη Του εκκλησία.

(3) ΟΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ και ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η «εκκλησία της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ» (η 6 κατά σειρά που αναφέρεται στο Γ' κεφάλαιο της Αποκάλυψης) αρπάζεται, αλλά στη Γη παραμένει και περνά μέσα από το σύστημα του Αντίχριστου η «εκκλησία της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ» (η 7^η κατά σειρά). Ο Ιωάννης όμως στην όρασή του βλέπει τον Ιησού να περπατά ανάμεσα **ΚΑΙ** από τις 7 εκκλησίες της Ασίας, οι οποίες αντιπροσωπεύουν 7 χρονικές περιόδους της εκκλησίας: «...Και εστράφη να ιδω την φωνήν, ήτις ελάλησε μετ' εμού· και στραφεὶς εἶδον 7 ΛΥΧΝΙΑΣ χρυσάς, και εν μέσω των επτά λυχνιών εἶδον ένα ὅμοιον με υἱόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστῶν ζώνην χρυσήν .....Οἱ 7 ΑΣΤΕΡΕΣ εἶναι οἱ ἄγγελοι των 7 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ, και αἱ 7 ΛΥΧΝΙΑΙ, τας οποίας εἶδες, εἶναι αἱ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ...» (Αποκάλυψη Α/1:12-13, 20). Εδώ ο Ιωάννης ρητά αναφέρει ότι οι 7 λυχνίες είναι 7 εκκλησίες, άρα η ίδια η Βίβλος δίνει την ερμηνεία των «λυχνιών». Περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το "Κεφάλαιο ΕΚΤΟ" του βιβλίου των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΝΖΩΡΑΙΩΝ**» (κωδικός 21), το οποίο έχει αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ".

Στην Αποκάλυψη στο ΙΑ/11 κεφάλαιο αναφέρονται οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ» που θα δώσουν τη μαρτυρία τους κατά την πρώτη περίοδο της βασιλείας του Αντίχριστου: «*Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ΕΛΑΙΑΙ και αἱ δύο ΛΥΧΝΙΑΙ, αἱ ἰστάμεναι ἐνώπιον του Θεού της γης*». Η Γραφή με τα ΣΥΜΒΟΛΑ που η ίδια μας δίνει και που η ίδια ερμηνεύει τα σύμβολα αυτά, ερμηνεύεται από μόνη της και δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς δικές μας δογματικές και θεολογικές απόψεις. Εδώ έχουμε δύο λέξεις που θεωρούνται πνευματικά κλειδιά και που μας δίνουν και την ερμηνεία για το ποιοι είναι οι «δύο μάρτυρες», οι λέξεις αυτές είναι «**ΕΛΑΙΑΙ**» και «**ΛΥΧΝΙΑΙ**». Τι μας αποκαλύπτει η Βίβλος ότι συμβολίζουν η «ΕΛΑΙΑ» και η ΛΥΧΝΙΑ;»

(α) ΛΥΧΝΙΑΙ: Ο Ιησούς στην Αποκάλυψη περιπατεί ανάμεσα σε ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΕΣ «*το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους εἶδες εν τη δεξιᾷ μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οἱ επτά αστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι των επτά εκκλησιῶν, και αἱ ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΙ, τας οποίας εἶδες, εἶναι αἱ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ*» (Αποκάλυψη Α/1:20, Γ/3:14-22, κλπ). Άρα το

πρώτο στοιχείο που η Γραφή μας δίνει είναι ότι οι «2 μάρτυρες» είναι «2 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ». **Τι εννοεί εδώ ότι είναι 2 εκκλησίες;** Θα το δούμε στον αμέσως επόμενο συμβολισμό.

(β) ΕΛΑΙΑΙ: Ο λαός του Θεού, το σώμα της εκκλησίας του Ιησού, ὅλοι γνωρίζουμε ότι είναι η «καλήν ΕΛΑΙΑ»: Στην προς Ρωμαίους ΙΑ/11:23-24 ο απόστολος Παύλος αναφέρει: «*Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθῆ· διότι δυνατός εἶναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίσῃ αυτούς. Επειδή εάν σὺ ἀπεκόπησ ἀπὸ της φυσικῆς ΑΓΡΙΕΛΑΙΑΣ και παρά φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εις ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑΝ, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ θέλουσιν εγκεντρισθῆ εις την ἰδίαν αυτῶν ελαίαν*». Ο λαός Ισραήλ είναι η φυσική ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ από την οποία «μπολιάστηκαν» («**ἐνεκεντρίσθῃς**») πνευματικά οι πιστοὶ που προέρχονται από τα ἔθνη, και ο Λόγος του Θεού τους αποκαλεί ΑΓΡΙΕΛΑΙΑ και ἔτσι το σώμα του Ιησού ἔγινε η ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ. Το δεύτερο λοιπόν στοιχείο που η Βίβλος μας δίνει για τους 2 μάρτυρες (που τους ἀποκαλεί «ελαία»), είναι ότι ο ένας είναι η «ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ» και ο άλλος είναι η «ΑΓΡΙΕΛΑΙΑ».

Με τα παραπάνω στοιχεία που η ίδια η Βίβλος μας αναφέρει, το εδάφιο «*οὗτοι εἶναι αἱ δύο ΕΛΑΙΑΙ και αἱ δύο ΛΥΧΝΙΑΙ...*», ερμηνεύεται πλέον από μόνο του: Οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ», δεν θα είναι **κατά γράμμα** μόνο 2 ἄνθρωποι, ὅπως πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστῶν σε ὅλο τον κόσμο (υπάρχουν και σχετικές ταινίες στον κινηματογράφο), αλλά θα είναι δύο ομάδες (γκρούπ) εκκλησιῶν, που θα δίνουν τη μαρτυρία τους στην πρώτη περίοδο της επταετίας του Αντίχριστου. Η μία ομάδα θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ («η καλή ελαία») και η άλλη ομάδα θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΕΘΝΩΝ («η αγριελαία») και οι ΔΥΟ ομάδες, θα είναι οι ΔΥΟ μάρτυρες, που σημαίνει ότι θα υπάρχει **ΔΙΠΛΗ μαρτυρία** (εξ' οὐ και «δύο μάρτυρες»), τους οποίους ὅπως αναφέρει η Βίβλος θα τους θανατώσει ο Αντίχριστος και στο μισό της επταετίας θα αναστηθούν και θα αρπαχτούν στον ουρανό.

Στο κεφάλαιο ΙΑ/11 της Αποκάλυψης υπάρχουν και άλλες **τυπολογίες** για τους «2 μάρτυρες», που ισχυροποιούν και επιβεβαιώνουν με τον πιο σαφή τρόπο την άποψη ότι πρόκειται για 2 ομάδες ανθρώπων, ὅπως στο εδάφιο 8 που αναφέρει «*και τα πτόματα αυτῶν θέλουσι κείσθαι ἐπὶ της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ήτις καλεῖται πνευμα-*

τικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη». Το αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν αναφέρει «τα πτώματα αυτών», αλλά «το ΠΤΩΜΑ αυτών» και με αυτό αλλάζει όλη η ερμηνεία που πολλοί παγκόσμια δέχονται, όπως και «κατά γράμμα» ο Ιησούς γνωρίζουμε ότι δεν σταυρώθηκε στα Σόδομα ή στην Αίγυπτο. Όλος ο κόσμος πνευματικά ονομάζεται «Αίγυπτος» και «Σόδομα» και όταν εμείς δεχθήκαμε τον Ιησού σαν προσωπικό μας σωτήρα και αναγεννηθήκαμε, τότε μεταφορικά (αλληγορικά) βγήκαμε έξω από την «Αίγυπτο», που την κυβερνά ο «Φαραώ του κόσμου τούτου», ο Διάβολος. Ο Ιησούς Χριστός δεν σταυρώθηκε ΜΕΣΑ στην Ιερουσαλήμ, αλλά ΕΞΩ από τα τείχη της πόλης, στο λόφο του Γολγοθά και έξω από την αγία πόλη την Ιερουσαλήμ, ήταν τόπος που ανήκε στους εθνικούς (στους απερίτμητους). Γι' αυτό λέγει στην Αποκάλυψη ότι, όσους σκοτώσει το θηρίον (ο Αντίχριστος), το «**πτώμα**» αυτών θα είναι στην πλατεία της μεγάλης πόλης που ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ονομάζεται Σόδομα και Αίγυπτος», δηλαδή ο Αντίχριστος θα κάνει πόλεμο με τους αγίους του Κυρίου σε όλο το πρόσωπο της γης, για τριάμιση χρόνια (42 μήνες ή 1260 ημέρες). Άρα οι «**ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ**» του ΙΑ' κεφαλαίου της Αποκάλυψης τυπολογικά είναι **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ», **ή** οι «5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ». Όλοι αυτοί οι όροι εκφράζουν το ίδιο ακριβώς γεγονός.

Εφόσον ο Ιησούς περπατά ανάμεσα και στις 7 εκκλησίες, **περπατά και στην εκκλησία της θλίψης, που θα μείνει στη Γη.** Η εκκλησία της θλίψης, όλους αυτούς δηλαδή που θα αντιταχθούν στο σύστημα του Αντίχριστου και θα τους σκοτώσει, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, αλλά θα είναι όμως στο γάμο ως ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ, θα έχουν διαφορετική θέση στο γάμο. Στον ουρανό πηγαίνουν μόνο οι σεσωσμένοι και η εκκλησία της θλίψης (Λαοδικείας) θα αποτελείται από σεσωσμένους για τη μαρτυρία τους στο όνομα του Αρνίου. Αυτή λοιπόν είναι η 2^η ομάδα πιστών (η 1^η ομάδα είναι η νύμφη του Χριστού, που αρπάχτηκε):

«Και απεκρίθη εις (ένας) εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ήλθον; Και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ· Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτές εν τω αίματι του Αρνίου. Διά τούτο

είναι **ΕΝΩΠΙΟΝ** του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν Αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθημενος επί του θρόνου θέλει κατασκευάσει επ' αυτούς» (Αποκάλυψη Ζ/7:13-15 /Επίσης: ΙΓ/13:7).

Εκείνο που θα πρέπει απαραίτητα να διευκρινίσουμε εδώ, είναι ότι οι άγιοι της θλίψης, οι πιστοί της εκκλησίας της Λαοδικείας, δεν θα έχουν τον αρραβώνα του Πνεύματος, δεν θα έχουν την εμπειρία της Πεντηκοστής, δεν θα είναι βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, όπως θα είναι η νύμφη του Ιησού, δηλαδή οι πιστοί της 1^{ης} ομάδας που θα μετέχουν της αρπαγής, αλλά όμως θα σωθούν και αυτοί. Ο Κύριος στο τέλος των τριάμιση ετών θα τους αναστήσει και θα τους αρπάξει στον ουρανό. Είναι το **«υπόλοιπον του σπέρματος της γυναίκος»**, που αναφέρεται στο ΙΒ/12 κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Αυτή η λεπτομέρεια (ότι δεν θα έχουν την εμπειρία της Πεντηκοστής) έχει πολύ μεγάλη σημασία, γιατί θα αναφερθούμε και στην 3^η ομάδα, στη "Νύμφη του Θεού".

Στο ΙΒ/12 κεφάλαιο της Αποκάλυψης όπου έχουμε την όραση του δράκοντα και της γυναίκας, βλέπουμε ότι ο δράκοντας (ο Διάβολος), αφού αρπάζεται ο «υιός ο άρσεν» στον ουρανό, κάνει πόλεμο με **«τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑΣ τας εντολάς του Θεού και ΕΧΟΝΤΑΣ την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού»** (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:11-17). Το υπόλοιπο σπέρμα της γυναίκας που διώκεται είναι η εκκλησία της θλίψης, είναι οι 2 μάρτυρες. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»** (βιβλίο Νο 13).

«Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού» (Αποκάλυψη ΙΘ/19:7-9). Μακάριοι και ευλογημένοι είναι οι ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ στο γάμου του Αρνίου και στον ουρανό δεν μπαίνει κανένας ακάθατος, παρά μόνον οι δικαιωμένοι άγιοι. Οι καλεσμένοι δεν έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα, αφού δεν είναι η "νύμφη", αλλά έχουν την ομολογία της πίστης τον Κύριο. Πολύ παραστατικές και γλαφυρές είναι οι περιγραφές που κάνουν ο Ματθαίος και ο Λουκάς για τους προσκεκλημένους, όταν αναφέρονται ο μεν πρώτος στην **«παραβολή του γάμου του**

υιού του βασιλέα» (Ματθαίος ΚΒ/22:1-10), ο δε δεύτερος στην **«παρβολή του δείπνου»** (Λουκάς ΙΔ/14:16-24).

(4) Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με διάφορα εύλογα ερωτηματικά, τα οποία από δογματική (θεολογική) άποψη είναι μεγάλης σημασίας: «Ο όρος "Νύμφη του Θεού" αναφέρεται στην Βίβλο ή είναι ανθρωπίνη επινόηση; Είναι μια ξεχωριστή ομάδα ή πίσω από το όνομα αυτό κρύβεται κάποια άλλη γνωστή ομάδα; Τελικά πόσες ομάδες υπάρχουν στον ουρανό;».

Στον ουρανό βλέπουμε μέσα από το βιβλίο της Αποκάλυψης η παγκόσμια εκκλησία (από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι τη συντέλεια) να αντιπροσωπεύεται από **24 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ**, ή κατά έναν άλλο συμβολισμό από **4 ΖΩΑ**. Μέσα στους 24 πρεσβύτερους (ή τα 4 ζώα) είναι και η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ (οι πιστοί της περιόδου εκείνης) και η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Ο όρος «εκκλησία» εκφράζει το σύνολο των πιστών και δεν αναφέρεται μόνο στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Άλλωστε όταν απολογείτο ο Στέφανος, πριν τον λιθοβολήσουν, αναφερόμενος για τον Μωυσή είπε: **«Ούτος είναι όστις εν τη ΕΚΚΛΗΣΙΑ εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν.....»** (Πράξεις Ζ/7:38). Η εκκλησία στην έρημο, προ Χριστού, δεν ήταν κάποιο κτίριο, αλλά ήταν το σύνολο των πιστών Ιουδαίων.

Το ερώτημα είναι απλό, αλλά και συγκλονιστικό: «Εφόσον η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ (από την Πεντηκοστή μέχρι την αρπαγή) είναι η νύμφη του Αρνίου και εφόσον η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (ή αλλιώς της θλίψης, ή οι 2 μάρτυρες, ή οι 5 φρόνιμες παρθένες) είναι οι καλεσμένοι στο γάμο του Αρνίου και της νύμφης Του, τότε η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, οι Ιουδαίοι πιστοί, οι μεγάλοι άνδρες του Θεού, ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, ο Δαβίδ, ο Μωυσής, κλπ, που θα είναι; Ποιο σώμα θα αποτελούν;»

Θα θυμίσω τα λόγια του Ιησού για τον Ιωάννη τον βαπτιστή, για τον οποίο είπε ότι **«...μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη**

βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού» (Λουκάς Ζ/7:28). Γιατί ο Ιωάννης θα είναι ο μικρότερος μέσα στη βασιλεία; Ο Ιωάννης έζησε στην περίοδο του νόμου και όλοι οι άγιοι της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης είχαν ένα μεγάλο (ας το χαρακτηρίσω) μειονέκτημα σε σύγκριση με τους πιστούς της περιόδου της Καινής Διαθήκης, το οποίο ήταν ότι **δεν ήταν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού**. Το Πνεύμα του Θεού ερχόταν επάνω στους εκλεκτούς Του και αφού εκπληρωνόταν ο σκοπός για τον οποίο ερχόταν, μετά έφευγε, δεν υπήρχε **μόνιμη ενοίκηση** του Πνεύματος του Κυρίου στους πιστούς στην περίοδο αυτή. Σύμφωνα με τον απολογητή και δογματικό του χριστιανισμού απόστολο Παύλο, για να μετέχει κάποιος της αρπαγής και να είναι μέσα στη νύμφη του Χριστού θα πρέπει να έχει το ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΑΡΑΒΩΝΑ, να έχει σφραγιστεί με το Πνεύμα του Κυρίου, που είναι το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα Του.

Οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης δεν έχουν το δακτυλίδι του Πνεύματος, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να είναι μέρος της νύμφης του Χριστού, του ανθρώπου Ιησού, μέσα στον οποίο **«κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά»** (βλ. Κολοσσαείς Β/2:9).

Στον ουρανό βλέπουμε ότι η θέση των αγίων δεν θα είναι η ίδια. Ένας τυπολογικός συμβολισμός των πιστών είναι με τους αστέρες: **«Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι ΑΣΤΕΡΕΣ, εις τους αιώνας των αιώνων»** (Δανιήλ ΙΒ/12:3). Ο απόστολος Παύλος, αναφερόμενος στην ανάσταση των νεκρών και στην αρπαγή της εκκλησίας, αναφέρει ότι **«άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι ΑΣΤΗΡ διαφέρει ΑΣΤΕΡΟΣ κατά την δόξαν»** (Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:41).

Και δεν θα είναι μόνο η **θέση** διαφορετική στον ουρανό, αλλά και ο **μισθός** του καθενός θα είναι διαφορετικός, ανάλογα με τι πνευματικά υλικά εργάστηκε για την οικοδομή του σώματος του Χριστού: **«...Διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι.**

Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν- εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός» (Α΄ Κορινθίους Γ/3:11-15). Εδώ κατά βάση δεν αναφέρεται ο Παύλος για το παγκόσμιο σώμα της εκκλησίας, από τη δημιουργία του κόσμου και μετά, αλλά αναφέρεται ειδικά στο σώμα του Χριστού, την εκλεκτή νύμφη Του, όπου ο μισθός του καθενός στον ουρανό δεν θα είναι ο ίδιος.

Ο πιστός λοιπόν διαφέρει από άλλον πιστό «**κατά την δόξαν**», η ΘΕΣΗ του και ο ΜΙΣΘΟΣ του στον ουρανό θα είναι ανάλογα με την πνευματική του πορεία εδώ στη Γη. Παρακάτω θα αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις, με συνοπτικό τρόπο, χωρίς λεπτομερή ανάλυση:

(1) Η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ - Εξέχουσα, ξεχωριστή θέση στον ουρανό θα έχει η νύμφη του Χριστού, η οποία θα καθίσει ΜΕΣΑ στο θρόνο του Θεού, στον οποίο κάθεται και ο νυμφίος Ιησούς: «*Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθίση μετ' Εμού ΕΝ ΤΩ ΘΡΩΝΩ ΜΟΥ, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθισα μετά τον Πατρός μου εν τω θρόνω ΑΥΤΟΥ*» (Αποκάλυψη Γ/3:21). Στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3-4 βλέπουμε μόνο ΕΝΑ θρόνο, που είναι ο «**θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ**». Αντίθετα, οι υπόλοιποι πιστοί των άλλων ομάδων (ή κατηγοριών) σε οποιαδήποτε εποχή και εάν έζησαν (πριν ή μετά Χριστό, πριν ή μετά την αρπαγή), εφόσον δεν ανήκουν στη νύμφη του Ιησού, βλέπουμε να κάθονται **ή** ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου, **ή** ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ του θρόνου, **ή** ΚΥΚΛΩ του θρόνου, αλλά όχι ΜΕΣΑ στο θρόνο. Την εξέχουσα θέση που θα έχει η νύμφη εκκλησία, θα μπορούσαμε να την παρομοιάσουμε με ένα ασύλληπτης ομορφιάς μαργαριτάρι, που θα κοσμήει το στέμμα του Βασιλιά των βασιλιάδων, του αναστημένου και ένδοξου νυμφίου Ιησού Χριστού.

(2) ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ - Οι άγιοι της θλίψης θα είναι ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου: «*Διά τούτο είναι ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν Αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς*» (Αποκάλυψη Ζ/7:13-15). Αναφερθήκαμε ότι τυπολογικά οι άγιοι της θλίψης αντιπροσωπεύονται από τους «**2 μάρτυρες**» ή από τις «**5 φρόνιμες παρθένες**». Στην παρούσα μελέτη μας, για τον τυπολογικό συμβολισμό της παραβολής των 10 παρθένων δεν κάναμε καμιά μνεία, καθόσον θα πρέπει να γίνει

ξεχωριστή μελέτη. Απλά για να μην αφήσουμε κενά και ερωτηματικά, αναφέρουμε ότι η επικρατούσα δογματική θέση και άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας των αναγεννημένων πιστών είναι ότι **οι 5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ**, είχαν το δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος και είναι η «εκκλησία της Φιλαδέλφειας» που θα αρπαχτεί (εκκλησία της αρπαγής) και οι 5 ΜΩΡΕΣ παρθένες, δεν ήσαν βαπτισμένες με άγιο Πνεύμα, δεν είχαν τον αρραβώνα του Πνεύματος και έμειναν κάτω στη Γη, είναι η «εκκλησία της Λαοδικείας» που θα περάσει μέσα από το σύστημα του Αντίχριστου (εκκλησία της θλίψης).

Η άποψη αυτή, κατά τη γνώμη μου, δεν έχει ισχυρά ερείσματα μέσα στην Βίβλο, γιατί και οι 10 ΠΑΡΘΕΝΕΣ δεν μετέχουν στην αρπαγή και μένουν κάτω, αφού το γεγονός με τις 10 παρθένες συμβαίνει ΜΕΤΑ την αρπαγή: «*ΤΟΤΕ θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένας, αίτινες λαβούσαι (=οι οποίες αφού έλαβαν) τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου...*» (Ματθαίος ΚΕ/25:1). Εδώ λέγει «**ΤΟΤΕ**», δηλαδή μετά τα συγκλονιστικά γεγονότα του ΚΔ/24 κεφαλαίου, όπου η αρπαγή θα έχει ήδη γίνει. Κατά συνέπεια, οι μεν 5 φρόνιμες αντιστέκονται στο σύστημα του Αντίχριστου, ο οποίος τελικά θα τις σκοτώσει, αλλά στο τέλος των τριάμισι ετών θα αναστηθούν, οι δε 5 μωρές χάνονται, καθόσον συμβιβάστηκαν με το σύστημα του Αντίχριστου. Οι 5 λοιπόν φρόνιμες παρθένες τυπολογικά συμβολίζουν την εκκλησία της θλίψης, όπως και οι 2 μάρτυρες του ΙΑ΄ κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Αναφέραμε παραπάνω ότι οι 2 μάρτυρες είναι 2 ομάδες ανθρώπων κατά την περίοδο του Αντίχριστου, είναι οι «πιστοί εξ ΙΟΥΔΑΙΩΝ» και οι «πιστοί εξ ΕΘΝΩΝ». Θα πρέπει όμως να αναφέρουμε ότι πολλοί ερμηνευτές της Βίβλου δίνουν λάθος ερμηνεία, θεωρώντας ότι πρόκειται για 2 πραγματικούς ανθρώπους. Επ' αυτού υπάρχουν δύο κυρίως απόψεις: Η μία άποψη αναφέρει ότι θα είναι ο **Ενώχ** και ο **Ηλίας**, που είναι οι μοναδικοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν γνώρισαν ΦΥΣΙΚΟ θάνατο, αλλά αρπάχτηκαν στον ουρανό και η άλλη άποψη αναφέρει ότι θα είναι ο **Ηλίας** και ο **Μωυσής** που εμφανίστηκαν στο όρος της μεταμόρφωσης του Ιησού. Φυσικά αυτές είναι ερμηνείες ανθρώπινες, παίρνοντας τον Λόγο του Θεού «κατά γράμμα» και ερμηνεύοντάς τον «κατά το δοκούν», σύμφωνα δηλαδή με τις δικές τους δογματικές τοποθετήσεις. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο ΕΝΩΧ αρπάχθηκε από τον Θεό

ΠΡΙΝ τον κατακλυσμό (τύπος της «εκκλησίας της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ», που αρπάζεται πριν την κρίση) και ο ΗΛΙΑΣ αρπάχθηκε ΜΕΤΑ τον κατακλυσμό (τύπος της «εκκλησίας της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», που μένει κάτω και περνά μέσα από την κρίση και μετά ανασταίνεται και αρπάζεται).

Η άποψη ότι πρόκειται για το ζευγάρι "Ενώχ και Ηλίας" (ή "Ηλίας και Μωυσής"), είναι αυθαίρετη και καθαρά αντιΒιβλική. Τα σώματα του Ενώχ και του Ηλία από θνητά μεταμορφώθηκαν σε αθάνατα και βρέθηκαν στην παρουσία του Θεού, όπως ακριβώς θα γίνει και με τους αγίους της Καινής Διαθήκης, που θα αρπαχτούν (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51, 56, κλπ), καθόσον «*σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν*» (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:50). Αυτό σημαίνει πως, εάν δεχτούμε την ερμηνεία ότι οι 2 μάρτυρες είναι ο Ενώχ και ο Ηλίας (ή ο Ηλίας και ο Μωυσής), τότε ο Αντίχριστος (το θηρίο) δεν θα μπορεί να τους σκοτώσει, αφού είναι αθάνατοι. Εάν επίσης δεχτούμε ότι είναι θνητοί, τότε έχουμε μετενσάρκωση και αυτό είναι μία σατανική διδασκαλία που διδάσκουν και οι ανατολικές ειδωλολατρικές θρησκείες.

(3) ΟΙ 24 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ Η ΤΑ 4 ΖΩΑ - Το παγκόσμιο σώμα των λυτρωμένων, όπως εκφράζεται μέσα από τους 24 πρεσβυτέρους ή τα 4 ζώα θα είναι ΚΥΚΛΩ του θρόνου του Θεού: «...*ΚΥΚΛΩ του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες και επί τους θρόνους είδον καθήμενους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχαν επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσούς*» (Αποκάλυψη Δ/4:1). Επίσης, «...*Και ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ του θρόνου ήτο θάλασσα υαλίνη, ομοία με κρύσταλλον και εν τω μέσω του θρόνου και ΚΥΚΛΩ του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών εμπροσθεν και όπισθεν*» (Αποκάλυψη Δ/4:6 - Βλέπε και ΙΘ/19:4).

Το χαρακτηριστικό όλων των λοιπών περιπτώσεων, πλην της ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, είναι ότι οι πιστοί των ομάδων αυτών, δεν ήσαν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα. Αυτό έχει μεγάλη σημασία, γιατί το σώμα του πιστού με το βάπτισμα του Πνεύματος γίνεται ο ΝΑΟΣ του Θεού: «Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν;... Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών;» (Α' Κορινθίους Γ/3:16 και ς'/6:19-20. **Βλέπε επίσης:** Β' Κορινθίους ς'/6:16, Εφείσιους Β/2:21-22, Εβραίους Γ/3:6, Α' Πέτρου Β/2:5).

Ενώ μέσα στην Βίβλο, συναντάμε σε πολλές περιπτώσεις τη φράση «Νύμφη Ιησού», ή «Νύμφη Χριστού», ή «Νύμφη εκκλησία», ή διάφορους άλλους παρεμφερείς χαρακτηρισμούς, δεν συναντάμε όμως ούτε μία φορά τη φράση «**Νύμφη του Θεού**». Θα μπορούσαμε όμως για περισσότερη κατανόηση του θέματος, χωρίς να υιοθετήσουμε τον όρο «Νύμφη του Θεού», εφόσον δεν είναι Βιβλικός να κάνουμε εμείς ένα διαχωρισμό, με καθαρά Βιβλικούς όρους: **Στον ουρανό οι διάφορες ομάδες θα διακρίνονται σε 2 μεγάλες κατηγορίες πιστών, στους έχοντες και στους μη έχοντες εδώ στη Γη το Πνεύμα του Κυρίου των δυνάμεων:** (α) Αυτοί που έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα, που είναι βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, και (β) Αυτοί που στερούνται το δαχτυλίδι του Πνεύματος, που δεν έχουν βαπτιστεί με το Πνεύμα του Θεού, σε οποιαδήποτε εποχή και να έζησαν, είτε πιστοί εξ Ιουδαίων, είτε πιστοί εξ εθνών.

Στην εκπομπή του **Sid Roth** κάποιος αποκάλυψε τους εξ Ιουδαίων πιστούς «**Νύμφη του Θεού**». Πιστούς όμως εξ Ιουδαίων έχουμε σε όλες τις εποχές, πριν και μετά Χριστό, πριν και μετά την αρπαγή της εκκλησίας. Όταν όμως θα γίνει η αρπαγή της εκκλησίας, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι μέσα σε αυτή δεν θα είναι Ιουδαίοι πιστοί, αφού η πρώτη αποστολική εκκλησία, που τα μέλη της ήταν πλήρεις Πνεύματος αγίου, αποτελείτο τα πρώτα έτη ΜΟΝΟ από Ιουδαίους πιστούς, βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα. Αργότερα, όταν ο Πέτρος (κατόπιν οράματος που είδε από τον Κύριο), πήγε στον εκατόνταρχο Κορνήλιο, άρχισε το ευαγγέλιο να κηρύττεται και στους εθνικούς (βλ. Πράξεις, κεφ.Ι'/10). Άρα στη νύμφη εκκλησία, στην εκκλησία της αρπαγής θα είναι και πιστοί εξ εθνών και πιστοί εξ Ιουδαίων, που θα έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα.

Τι σημαίνει δαχτυλίδι του αρραβώνα; Ο Θεός για να μας επικυρώσει την κληρονομιά Του, μας δίνει τον αρραβώνα Του, μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του, που είναι το σημείο της υπόσχεσής Του για την απολύτρωση του σώματός μας. «**Αρραβώνας**» σημαίνει «**υπόσχεση**», σε ευρεία όμως έννοια σημαίνει και «**κατάρωμα ή προκαταβολή**». Θέλεις για παράδειγμα να αγοράσεις ένα σπίτι αξίας 50 χιλιάδων ευρώ, δίνεις στον ιδιοκτήτη για προκαταβολή το ποσό των 5 χιλιάδων ευρώ και έτσι αποκτάς νομικά δικαιώματα επάνω στο σπίτι αυτό με το προσύμφωνο που έχεις υπογράψει, δεν αποκτάς όμως κυ-

ριαρχικά δικαιώματα, γιατί ακόμα δεν σου ανήκει, γι' αυτό και δεν μπορείς να το μεταπωλήσεις. Αργότερα όμως, όταν καταβάλεις και το υπόλοιπο ποσό, τότε γίνεσαι κύριος του σπιτιού.

Το ίδιο συμβαίνει όταν ένας νέος αρραβωνιάζεται μια κοπέλα. Ο αρραβώνας που γίνεται μεταξύ τους, σημαίνει ότι της υπόσχεται ότι στο μέλλον θα είναι ολοκληρωτικά δική του και σαν σημείο της υπόσχεσης αυτής, της δίνει το δαχτυλίδι του αρραβώνα, που θα το φορεί στο αριστερό της χέρι ΜΕΧΡΙ που θα γίνουν οι γάμοι τους, οπότε και θα έχει όλα τα νόμιμα δικαιώματα του συζύγου. Με το δαχτυλίδι του αρραβώνα την «καπαρώνει» από οποιοδήποτε άλλον επίδοξο νυμφίο. **Είναι το σημείο ότι όσο το φορεί, θα τον προσμένει.** Ο απ. Παύλος γράφει ότι το σφράγισμα του πιστού με το άγιο Πνεύμα είναι ο αρραβώνας (το καπάρωμα) της κληρονομιάς του και αυτό θα είναι **μέχρι** την αρπαγή της εκκλησίας, όπου θα έρθει και η απολύτρωση του σώματός του και θα γίνει πλέον κύριος της ουράνιας κληρονομιάς.

Τον αρραβώνα του Πνεύματος, τον στερούνται και οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης, και οι άγιοι της μεγάλης θλίψης, αλλά και οι άγιοι της Καινής Διαθήκης που δεν θα μετέχουν στην αρπαγή και θα αποτελέσουν στη συνέχεια την εκκλησία της θλίψης, όσοι βέβαια παραμένουν πιστοί μέχρι τέλους.

(5) «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ» και «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Ο όρος «Νύμφη του ΘΕΟΥ» ρητά δεν αναφέρεται μέσα στην Βίβλο, σε αντίθεση με τον όρο «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», ο οποίος συχνά αναφέρεται στην Βίβλο. Εφόσον όμως, ο ίδιος ο Ιησούς, ως προς τη θεότητά Του είναι η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου, θα μπορούσαμε θεολογικά να αποδώσουμε τον όρο «Νύμφη του Χριστού» και ως «Νύμφη του Θεού», αναφερόμενοι αποκλειστικά στη «Νύμφη εκκλησία του Χριστού». Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε ότι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, είναι:

01. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει) **εν Χριστώ**» (Β' Κορινθίους Ε/5:19).
02. «**Ο ΘΕΟΣ** (που) **φανερώθηκε εν ΣΑΡΚΙ**» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16). Δηλαδή είναι «Ο ΓΙΑΧΒΕ που φανερώθηκε μέσα στη ΣΑΡΚΑ του Υιού Του,

του Ιησού Χριστού».

03. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο «ΗΛ») **μεθ' ημών: ο ΕΜΜΑΝΟΥ- ΗΛ**» (Ματθαίος Α/1:23). «**ΗΛ**» ή «**ΕΛ**» είναι ο ενικός αριθμός του «**ΕΛΟΧΙΜ**». Άρα ο Ιησούς είναι η ορατή φανέρωση του «Ελοχίμ». Κατά γράμμα η ονομασία «**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**» σημαίνει «**ο ΗΛ μεθ' ημών**».
04. «**ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» (Ησαΐας Θ/9:6): Ο Ιησούς αποκαλείται «αιώνιος Πατέρας», αλλά ΠΑΤΕΡΑΣ είναι μόνον ένας, ο ΘΕΟΣ. Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Πατέρα Θεού (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο κείμενο της μετάφρασης του αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα αναφέρεται λάθος «**ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ**»).
05. «**Το Α και το Ω, η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ, ο ΩΝ, και ο ΗΝ, και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α/1:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ». Φυσικά, δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ» (Αποκάλυψη Α/1:8).
06. «**Ο Αληθινός ΘΕΟΣ και η Ζωή η Αιώνιος**» (Α' Ιωάννου Ε/5:20).
07. «**Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ και Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ**» (Ιωάννης Κ/20:28).
08. «**Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΟΣ και ΣΩΤΗΡΑΣ ΗΜΩΝ**» (Τίτος Β/2:13).

Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι το σώμα του αναστημένου και ένδοξου Ιησού είναι το ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙΟ του Θεού, είναι η ΣΚΗΝΗ Του και δεν είναι μόνον ο Υιός η σκηνή του Θεού, αλλά θα είναι και οι άγιοι που θα συγκαθίσουν με τον Υιό μέσα στο θρόνο της δόξας του Θεού: «*Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την ΝΕΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως ΝΥΜΦΗΝ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗΝ διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:2-3 /Βλέπε, ΙΓ/13:6).

Στον ουρανό θα έχουμε ΕΝΑ θρόνο που θα είναι «**ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου**» (Αποκάλυψη ΚΒ/22:3). Μέσα στον ίδιο θρόνο θα καθίσει και η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ, θα καθίσει η εκκλησία του Χριστού. Εδώ πολύ απλά και με πλήρη συμφωνία της Βίβλου θα μπορούσαμε να ονομάσουμε τη «**Νύμφη του Αρνίου**» και «**Νύμφη του Θεού**», αφού Υιός και Πατέρας βρίσκονται μέσα στον ίδιο θρόνο και ο

Πατέρας κατασκηλώνει και στη νύμφη εκκλησία. Έχουμε πλήρη ταύτιση του ΥΙΟΥ με τον ΠΑΤΕΡΑ, γι' αυτό παρατηρούμε συχνά ότι όροι που αναφέρονται και εκφράζουν τον Υιό, οι ίδιοι όροι αναφέρονται και εκφράζουν και στον Πατέρα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα επ' αυτού έχουμε τον όρο «**εκκλησία**», που αποδίδεται και στον Υιό και στον Πατέρα, έχουμε δηλαδή «**εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**». Το ερώτημα είναι «έχουμε δηλαδή 2 εκκλησίες, η μία είναι του Υιού και η άλλη είναι του Πατέρα;» Η απάντηση είναι ΟΧΙ, πρόκειται για ΜΙΑ εκκλησία, που είναι του Χριστού. Η εκκλησία είναι το σώμα του Ιησού Χριστού και Αυτός είναι η κεφαλή (εξουσία) της εκκλησίας Του, η οποία βγήκε μέσα από την τρυπημένη Του πλευρά, είναι ο καρπός της λυτρωτικής Του θυσίας. Πέθανε Αυτός για να μας εξαγοράσει από την κατάρα του νόμου και της αμαρτίας. Τότε ο όρος «εκκλησία του Θεού», τι αφορά; Ποια είναι η σημασία της;

Μέσα στην Καινή Διαθήκη και ειδικότερα στις επιστολές του αποστόλου Παύλου ο όρος «εκκλησία του Θεού» απαντάται θα έλεγα πάρα πολύ συχνά: «...*Εδίωκον την εκκλησίαν του Θεού*» (Γαλάτας Α/1:13), «*προς την εκκλησίαν του Θεού*» (Α' Κορινθίους Α/1:12, Β' Κορινθίους Α/1:1), «*την εκκλησίαν του Θεού μη καταφρονείτε*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:22). Ο Παύλος γνώριζε πολύ καλά ΠΟΙΟΣ ήταν η κεφαλή της εκκλησίας, γνώριζε πάρα πολύ καλά ότι ήταν ο Ιησούς, τον οποίο συνάντησε και προσωπικά στο δρόμο προς την Δαμασκό, όταν καταδίωκε την εκκλησία Του (Πράξεις, κεφ.Θ/9). Γιατί όμως χρησιμοποιεί τον όρο «εκκλησία του ΘΕΟΥ» και δεν χρησιμοποιεί τον όρο «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», που αποδίδει επακριβώς το νόημα; Ο Παύλος είχε, όπως και όλη η πρώτη εκκλησία, μια μεγάλη αποκάλυψη για το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού, είχε επίγνωση της αλήθειας αυτών που δίδασκε.

Στις Πράξεις των Αποστόλων διαβάζουμε πως ο απόστολος Παύλος, όταν σε κάποια περιοδεία του βρισκόταν στην Έφεσο και μιλούσε προς τους πρεσβυτέρους της εκεί τοπικής εκκλησίας, τους είπε: «*Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, την οποίαν (εκκλησία) απέκτησε διά του ιδίου Αυτού αίματος*» (Πράξεις Κ/20:28). **ΠΩΣ** γίνεται αυτό, να έχυσε ο Θεός το αίμα Του, αφού ο Θεός δεν πεθαίνει, ο Θεός είναι Πνεύμα και είναι ο

μόνος ο έχων την αθανασία; **ΠΟΤΕ** πέθανε ο Θεός, αφού στο σταυρό πέθανε ο Υιός Του, χύνοντας το αίμα Του για τη σωτηρία των αμαρτωλών; **ΤΙ** σημαίνουν τα λόγια του Παύλου;

Στην προς Εβραίους επιστολή με πολλή σαφήνεια και καθαρότητα αναφέρεται ότι ο Υιός είναι ο κληρονόμος του Θεού και δεν μπορεί να κληρονομήσει κάποιος, εάν πρώτα δεν πεθάνει ο διαθέτης: «...*Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλοι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού*» («εν Υιού» /αρχαίο κείμενο), *τον οποίον έθεσε ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας .....τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα ΕΚΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕ...*» (Εβραίους Α/1:1-4). Πότε λοιπόν πέθανε ο Θεός Πατέρας και τον κληρονόμησε ο Υιός;

Η απάντηση, όσο και αν φαίνεται παράξενο, είναι πολύ απλή και αυτονόητη. Σε κάθε άνθρωπο επάνω στη Γη μέσα στις φλέβες του ρέει το αίμα των γονιών του. Σε μένα τον Αλκιβιάδη ρέει μέσα μου το αίμα του Δημήτρη και της Βασιλικής (αυτά ήταν τα ονόματα των γονιών μου). **Του Ιησού ποιοι ήσαν οι κατά σάρκα γονείς; Ποιων το αίμα έρεε μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού;** Ο Ιησούς γεννήθηκε από την Μαριάμ «εκ Πνεύματος αγίου» και γεννήτωρ (πατέρας) ήταν ο Θεός ο δημιουργός του σύμπαντος, ο οποίος είναι Πνεύμα. Άρα, μέσα Του έρεε το αίμα της φυσικής μητέρας Του, **της Μαριάμ** και το αίμα που του είχε δώσει ο ίδιος **ο Θεός**, είχε μέσα Του «θείο αίμα» και γι' αυτό δεν πρέπει ο πιστός να κάνει «*κοινό το αίμα της διαθήκης*» με την οποία εμείς λυτρωθήκαμε (βλ. Εβραίους Ε/5:4-6, Ι'/10:29 /Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26-30, κλπ).

Ο Θεός ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, αλλά το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου προ καταβολής κόσμου, είχε σχεδιαστεί από τον Θεό σε όλες του τις λεπτομέρειες. Ο Υιός, ο Λόγος του Πατέρα, η ορατή φανέρωση του άορατου Θεού, μέσα στον οποίο έρεε θείο αίμα, πέθανε στη θέση του Πατέρα. Επάνω στον Γολγοθά δεν χύθηκε το αίμα της Μαριάμ και του Ιωσήφ (θετού πατέρα του Ιησού), αλλά χύθηκε το αίμα που ο ίδιος ο Θεός είχε δώσει στον Υιό Του, γι' αυτό πάρα πολύ εύστοχα αναφέρει ο Παύλος ότι ο Θεός απέκτησε την εκκλησία «*δια του ιδίου Αυτού αίματος*», την απέκτησε με το δικό Του αίμα που είχε δώσει στον Υιό Του και έτσι «πεθαίνοντας» ο Πατέρας στο πρόσωπο του Υιού Του, ο

Υιός Τον κληρονόμησε, έγινε ο μοναδικός κληρονόμος Του («**κληρονόμος πάντων**»), αλλά και εμείς η εκκλησία Του είμαστε «**συγκληρονόμοι Χριστού**».

Συγκλονιστική αποκάλυψη της Βίβλου, ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, δεν είναι απλά «Θεός» (χωρίς οριστικό άρθρο), ή ένας άλλος Θεός, ή ένας οποιοσδήποτε Θεός, αλλά είναι «**ο Θεός**», με οριστικό άρθρο, είναι η ΦΑΝΕΡΩΣΗ του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, του Πατέρα: «**Όποιος είδεν Εμέ, ΕΙΔΕΝ τον Πατέρα**» (Ιωάννης ΙΔ/14:9, ΙΒ/12:45, Κολοσσαείς Α/1:15, Β/2:9, κλπ).

Όταν η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού κάνει μνεία για την «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**» στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, αναφέρεται για την «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», που είναι η «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**». Τυπολογικά μέσα στην Βίβλο η «**γυναίκα**» συμβολίζει την «εκκλησία», είτε την αληθινή εκκλησία, είτε τη χλιαρή εκκλησία, είτε την ψευδοεκκλησία. **Εδώ εμείς αναφερόμενα ειδικά στην αληθινή εκκλησία, που είναι η «Νύμφη» του Αρνίου, την οποία ο Ιησούς εξαγόρασε με το πολύτιμο θείο αίμα Του.** Εάν στη φράση της Βίβλου «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**», αντικαταστήσουμε τη λέξη ΕΚΚΛΗΣΙΑ με τη λέξη ΝΥΜΦΗ, έχουμε τον όρο «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», δεν είναι κάποια άλλη Νύμφη, αλλά είναι η Νύμφη του Ιησού, που θα αρπαχτεί στον ουρανό.

Κατά συνέπεια, οι 4 ορολογίες «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «εκκλησία του ΘΕΟΥ», ή «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «Νύμφη του ΘΕΟΥ», αναφέρονται στην ίδια ομάδα, αφορούν την εκκλησία της αρπαγής. Απλά η 4^η ονομασία δεν αναφέρεται ρητά στην Βίβλο. Αυτή η ταύτιση ΥΙΟΥ και ΠΑΤΕΡΑ και ότι η «Νύμφη του Ιησού» είναι η «Νύμφη του Θεού» (Πατέρα) φαίνεται με κάθε σαφήνεια και καθαρότητα αμέσως παρακάτω, όπου ο Λόγος του Θεού μας δίνει μια θαυμαστή αποκάλυψη.

(6) Ο ΠΑΤΕΡΑΣ "ΝΤΥΘΗΚΕ" ΤΟΝ ΜΕΣΙΤΗ

1. Ο απόστολος Ιωάννης στην Αποκάλυψη κάνει μία περιγραφή της όρασης για τον αναστημένο Ιησού, τον οποίο δεν είδε όπως Τον γνώριζε όταν ήσαν μαζί στη Γη, αλλά τον είδε ντυμένο με τη δόξα και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα Θεού: «...**Και εν μέσω των επτά λυχνιών (είδον ένα) όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον (ποδήρη) χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες (ήσαν) λευκαί και ως μαλλίων λευκών, ως χιών και οι οφθαλ-**

μοί αυτού ως φλόξ πυρός...» (Αποκάλυψη Α/1:13-14). Η ονομασία "υιός του ανθρώπου" αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, στον μεσίτη, στον Αμνό της θυσίας.

Την ίδια ακριβώς περιγραφή του Ιωάννη για τον αναστημένο Ιησού Χριστό, την κάνει και ο Δανιήλ για τον Πατέρα: «**Εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδυμα (ήτο) λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίων καθαρών· ο θρόνος αυτού (ήτο ως) φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον**» (Δανιήλ Ζ/7:9).

Ο "Παλαιός των ημερών" είναι ο Πατέρας, αλλά ο Ιωάννης βλέπει στην όρασή του κάποιον "**ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου**", ο οποίος έχει επάνω του όλα τα στοιχεία και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα. Φυσικά η περιγραφή αυτή είναι μεταφορική-συμβολική, γιατί **ο Θεός είναι Πνεύμα** και δεν έχει μαλλιά ή άλλα ανθρώπινα φυσικά χαρακτηριστικά. Η περιγραφή του Δανιήλ ότι οι τρίχες της κεφαλής του ήταν σαν λευκό καθαρό μαλλί, αναφέρεται συμβολικά στον Θεό ότι είναι ο "Παλαιός των ημερών", ότι δηλαδή είναι ΑΙΩΝΙΟΣ, δεν έχει ούτε αρχή, ούτε τέλος.

Το στοιχείο όμως αυτό της αιωνιότητας το βλέπουμε και στον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, γι' αυτό και ο Ιωάννης στην όραση, μπροστά σε αυτή τη μεγαλειώδη και συγκλονιστική εμφάνιση του Ιησού πέφτει και Τον προσκυνά. Δεν προσκυνά τον διδάσκαλό Του που γνώριζε επί γης, τον "άνθρωπο Ιησού", αλλά προσκυνά Αυτόν που κατοικούσε μέσα Του και τον οποίο ο Ιησούς του αποκάλυψε **ποιος ήταν μέσα Του:** «**Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ, λέγων μοι Μη φοβού· εγώ είμαι ο ΠΡΩ-ΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, και ο ΖΩΝ, και Ε-ΓΕΙΝΑ ΝΕΚΡΟΣ, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου.....**» (Αποκάλυψη Α/1:17-18).

Θα πρέπει να προσέξουμε ότι ενώ είναι «**ο Πατήρ εν τω Υιώ**», δεν λέγει ο Ιησούς στον Ιωάννη "ΕΜΕΙΣ είμαστε", αλλά του λέγει «**ΕΓΩ ειμί ο πρώτος και ο έσχατος....**». Στον Ησαΐα με σαφήνεια και καθαρότητα διακηρύττεται ότι "ο Πρώτος και ο Έσχατος" είναι ο Πατέρας Θεός:

- «**Όττω λέγει Κύριος ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και εγώ (είμαι) ο**

ΕΣΧΑΤΟΣ· και εκτός Εμού δεν υπάρχει Θεός» (Ησαΐας ΜΔ/44:6).

- «*Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο ΠΡΩΤΟΣ, εγώ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ....*» (Ησαΐας ΜΗ/48:12).

Άρα, ποιον βλέπει εδώ ο Ιωάννης, τον Πατέρα ή τον Υιό; Γιατί, στη συνέχεια του λέγει «...και ο ζων, και **εγενόμην ΝΕΚΡΟΣ και ιδού ζων εμί εις τους αιώνας των αιώνων**» (αρχαίο κείμενο). Εδώ γεννιέται ένα φοβερό και εύλογο ερώτημα: "Πως μπορεί ο Πατέρας να γίνει νεκρός, αφού είναι Πνεύμα και είναι αθάνατος, αναλλοίωτος και αιώνιος;" Η πιστεύω ότι η απάντηση είναι απλή και αυτονόητη ότι δεν πέθανε ο Πατέρας, αλλά πέθανε ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός, πέθανε ο Υιός που ήταν ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου, πέθανε η φανέρωση του Πατέρα.

Στην όραση που είδε ο απόστολος Ιωάννης είδε τον Πατέρα Θεό "ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου", είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον μεσίτη, ντυμένο τον αρχιερέα της πίστης μας, είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον Αμνό της θυσίας, τον Ιησού. Συγκλονιστική αλήθεια και αποκάλυψη! Άρα η ερμηνεία της "Νύμφης του Θεού", που αναφέρθηκε ο Sid Roth είναι πλέον αυτονόητη, είναι η "Νύμφη του Χριστού", γιατί είναι ένας Θρόνος, είναι ο «*θρόνος του ΘΕΟΥ (Πατέρα) και του ΑΡΝΙΟΥ (του αναστημένου Υιού)*» (Αποκάλυψη ΚΒ/22:3), μέσα στον οποίο θα καθίσει και η "ΜΙΑ" νύμφη μετά την αρπαγή της (Αποκάλυψη Γ/3:21), που είναι "η **Νύμφη του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ**".

(7) ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Επειδή στη μελέτη μας αυτή δώσαμε μεγάλη έμφαση στο βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, το οποίο είναι το δαχτυλίδι του αρραβώνα του πιστού με τον νυμφίο Χριστό και η απόκτησή του ή όχι έχει καθοριστική σημασία, γιατί είναι το εισιτήριο κατάταξης του μέσα στην νύμφη του Αρνίου, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να γίνει μια μικρή και σύντομη αναφορά στην εμπειρία της Πεντηκοστής:

1. Ο Θεός δια μέσου των προφητών Του είχε δώσει μια θαυμαστή υπόσχεση που ήταν ότι κάποια ημέρα θα ερχόταν σε πρώτο στάδιο να κατοικήσει μεταξύ των ανθρώπων και σε δεύτερο στάδιο να κατοικήσει μέσα στις καρδιές τους. Το πρώτο μέρος εκπληρώθηκε

με τη γέννηση του Ιησού «εκ Πνεύματος αγίου», διά μέσου της παρθένου Μαρίας, όπου «ο Θεός ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ εν σαρκί» (Α' Τιμοθέου Γ/3:16), όπου «ο Θεός ήτο εν (=μέσα) Χριστώ» (Β' Κορινθίους Ε/5:19). Ο θαυμαστός Θεός, φανερώθηκε στο πρόσωπο του Υιού Του, στον οποίο το Πνεύμα Του κατοικούσε «χωρίς μέτρο» και έτσι κατοίκησε ανάμεσα στους ανθρώπους, ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους τους καταδυναστευομένους από το Διάβολο (βλ. Ιωάννης Ι'/10:38, ΙΔ/14:9-10, ΙΖ/17:21, Κολοσσαείς Α/1:15, Β' Κορινθίους ς'/6:16, κλπ).

Το δεύτερο μέρος του σχεδίου του Θεού εκπληρώθηκε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ήλθε ως «Πνεύμα ζωοποιούν» και κατοίκησε μέσα στις καρδιές αυτών που Τον εκζητούσαν και έτσι ο πιστός έγινε ο ζωντανός ναός του Θεού, έγινε το κατοικητήριό Του (Α' Κορινθίους Γ/3:16-17, ς'/6:19-20, ΙΕ/15:45 /Πράξεις Β/2:1-4 /κλπ.). Ο Ησαΐας προφήτευσε «*διότι με χείλη ψελλίζοντα και με ΑΛΛΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ, θέλει ομιλεί (ο Θεός) προς τούτον τον λαόν*» (Ησαΐας ΚΗ/28:11). Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου: «**Και όταν ήρθε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν όλοι με ομοψυχία στον ίδιο τόπο. Και ξαφνικά έγινε ένας ήχος από τον ουρανό, σαν έναν άνεμο που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου ήσαν καθισμένοι. Και φάνηκαν σ' αυτούς ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΑΝ ΦΩΤΙΑ να διαμοιράζονται, και κάθισε σε έναν απ' αυτούς ξεχωριστά. Και πληρώθηκαν όλοι από το άγιο Πνεύμα και ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΜΙΛΟΥΝ ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ, όπως το Πνεύμα τους έδινεν να μιλούν**» (Πράξεις Β/2:1-4).

2. Ίσως σε πολλούς να φανεί παράδοξο να μιλούν οι άνθρωποι, δια του αγίου Πνεύματος, μια άγνωστη γι' αυτούς γλώσσα. Ο Θεός έχει τους δικούς Του αγίους τρόπους για να οδηγήσει τον άνθρωπο σε καθαρότητα και αγιασμό και σε νίκη ενάντια στις πονηρές δυνάμεις. Όταν οι πιστοί στην πρώτη αποστολική περίοδο ελάμβαναν το άγιο Πνεύμα, όλοι μιλούσαν με ξένες γλώσσες:

- **ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ:** «...Και ήρχισαν να λαλώσι ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν» (Πράξεις Β/2:4).
- **ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ:** «...Καταβάντες προσευχήθησαν περί αυτών δια να λάβωσι Πνεύμα άγιον ....Τότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ΕΛΑΜΒΑΝΟΝ Πνεύμα άγιον» (Πράξεις Η/8:14-17).
- **ΕΘΝΙΚΟΙ:** «Και ήκουον αυτούς λαλούντας ΓΛΩΣΣΑΣ και μεγαλύ-

νοντας τον Θεόν...» (Πράξεις 17/10:44-46 και ΙΑ/11:15).

- **ΕΦΕΣΙΟΙ:** «...Ἦλθε το Πνεύμα το άγιον επ' αυτούς, και ελάλουν ΓΛΩΣΣΑΣ και προεφήτευον» (Πράξεις ΙΘ/19:6).
- **ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ:** Βλέπε τα κεφάλαια ΙΒ/12 και ΙΔ/14 της Α΄ Κορινθίους.
- **απ. ΠΑΥΛΟΣ:** «Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου, ότι λαλώ πλειοτέρας ΓΛΩΣΣΑΣ παρά πάντας υμάς...» (Α΄ Κορινθίους ΙΔ/14:18).

Βλέπουμε ότι σε όλες τις περιπτώσεις, που οι πιστοί βαπτίσθηκαν με το άγιο Πνεύμα, μίλησαν με ξένες γλώσσες, σαν σημείο. Η Αγία Γραφή μάλιστα το αναφέρει και ρητά, πλην της περίπτωσης της Σαμάρειας, όπου εξυπακούεται ότι συνέβηκε ακριβώς το ίδιο. Το «λαλείν ετέρας γλώσσας» (ή «γλωσσολαλία», όπως χρησιμοποιείται σήμερα ο όρος) είναι η απόδειξη του Λόγου του Θεού για το εν Πνεύματι βάπτισμα. Όπως συνέβηκε για πρώτη φορά πριν δύο χιλιάδες χρόνια, αυτό συνέβηκε σε όλες τις εποχές και συμβαίνει και σήμερα. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος «χθες, σήμερα και εις τους αιώνες», βαπτίζει με το Πνεύμα Του τους πειθαρχούντες στον Λόγο Του για να ετοιμάσει την εκλεκτή νύμφη Του, την εκκλησία, για να έρθει να την παραλάβει.

Την ημέρα της Πεντηκοστής έδωσε την πρώτη βροχή του Πνεύματός Του, στις έσχατες ημέρες που ζούμε υποσχέθηκε ότι θα δώσει στο λαό Του και την πρώτη και την όψιμη βροχή, θα ανοίξει τους καταρράκτες των ευλογιών Του επάνω στη Γη (βλέπε: Ιωήλ Β:23 /Ζαχαρίας 1:1-2). Ο Κύριος υποσχέθηκε ότι «η δόξα του ΕΣΧΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥ (=της εκκλησίας των τελευταίων καιρών) θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δόξα του ΠΡΩΤΟΥ ΟΙΚΟΥ (=της πρώτης αποστολικής εκκλησίας)...» (Αγγαίος Β:9).

3. ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: Την απάντηση τη δίνει ο απόστολος Πέτρος λέγοντας προς τους συγκεντρωμένους Ισραηλίτες την ημέρα της Πεντηκοστής: «*Μετανοήσατε και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος, διότι...*» (Πράξεις Β/2: 38-39). Εδώ έχουμε τρεις διαφορετικές ενέργειες (εμπειρίες), όπου η επόμενη είναι άμεσο αποτέλεσμα της προηγούμενης. Έχουμε:

- **ΜΕΤΑΝΟΙΑ** (πίστη και αναγέννηση).
- **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ** (στο όνομα του Ιησού).

- **ΔΩΡΕΑ** (βάπτισμα) **ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.**

Για να λάβει κάποιος το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να προηγηθούν η μετάνοια και το βάπτισμα στο νερό, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να είναι κάποιος αναγεννημένος. Αυτό το διευκρινίζει ο Πέτρος λέγοντας ότι η επαγγελία (η υπόσχεση) του αγίου Πνεύματος είναι «...προς ΕΣΑΣ...» (σε αυτούς δηλαδή που μιλούσε τη στιγμή εκείνη) «...και προς ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΣΑΣ...» (στους άμεσους απογόνους τους) «...και προς πάντας ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΝ...» (για όλους τους ανθρώπους, σε όλες τις εποχές) «...όσους ΑΝ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΗ Κύριος ο Θεός ημών». Εφόσον ο Ιησούς σε προσκάλεσε και σε αναγέννησε με το Πνεύμα Του, θέλει να σε βαπτίσει και με το Πνεύμα Του, γιατί η επαγγελία Του είναι και για σένα.

4. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ. Υπάρχουν, ανά τον κόσμο, πολλές χριστιανικές ομολογίες που δεν δέχονται ότι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, όταν συνοδεύεται από το υπερφυσικό χάρισμα των ξένων γλωσσών, είναι και για μας σήμερα. Γι' αυτό διακηρύττουν πως, όταν ο άνθρωπος αναγεννιέται δια του Πνεύματος του Θεού, ταυτόχρονα βαπτίζεται και με αυτό, χωρίς όμως να λαλεί ξένες γλώσσες, σαν σημείο ότι το έλαβε. Αποτέλεσμα αυτής της διδασχής είναι να απορρίπτουν και την αναγέννηση (σωτηρία) στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Η Αγία Γραφή όμως για το θέμα αυτό, αναφέρει ρητά ότι υπήρχε αναγέννηση (σωτηρία) στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και για το θέμα αυτό υπάρχουν πολλές και ισχυρές αποδείξεις, από τις οποίες αναφέρουμε παρακάτω τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

❖ **Ο Μωυσής** παρακαλεί τον Θεό, εξαιτίας της ανομίας του Ισραήλ, να εξαλείψει το όνομά του από το Βιβλίο της Ζωής (Έξοδος ΛΒ/32: 32). Άρα τα ονόματα των αγίων της Παλαιάς Διαθήκης ήταν γραμμένα στο Βιβλίο της Ζωής, όπως γίνεται και με τους πιστούς της περιόδου της χάριτος, της Καινής Διαθήκης (βλ. Φιλιππησίους Δ/4:3 /κλπ).

❖ **Ο Νικόδημος**, όταν συνομιλούσε με τον Ιησού και απορούσε πως γινόταν η αναγέννηση («η άνωθεν γέννηση») άκουσε τον Ιησού να τον επιπλήττει, λέγοντάς του: «*Συ είσαι διδάσκαλος του Ισραήλ και ΤΑΥΤΑ δεν εξεύρεις;*» (Ιωάννης Γ/3:1-10). Αυτό σημαίνει ότι στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης γνώριζαν και δίδασκαν την οδό της σωτηρίας.

❖ **Οι μαθητές** είχαν αναγεννηθεί, πριν την Πεντηκοστή. Γι' αυτό τους διαβεβαίωσε ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντάς τους: «*Χαίρετε μάλλον, ότι τα ονόματά σας ΕΓΡΑΦΗΣΑΝ (όχι «θα γραφτούν») εν τοις ουρανοίς...»* (Λουκάς 1'10:20). Τα ονόματά τους είχαν γραφτεί στο Βιβλίο της Ζωής και ήταν πλέον καθαροί: «*Σεις είσθε ΚΑΘΑΡΟΙ, αλλ' ουχί πάντες* (εννοούσε τον Ιούδα) *...ο λελουμένος δεν έχει χρείαν, ειμή τους πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός»* (Ιωάννης 1Γ/13:8-10). Άλλωστε πως οι μαθητές θα έκαναν θαύματα, πριν την Πεντηκοστή, εάν δεν είχαν πίστη; Εάν δεν είχαν μέσα τους αναγέννηση πνευματική; Είναι αδύνατον κάποιος άπιστος, να ενεργεί σημεία και τεράστια στο όνομα του Ιησού (βλ. Ματθαίος 1'10:1, Μάρκος 5'6:7-13, Λουκάς 1'10:17-19, κλπ).

(8) ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μετά από τις παραπάνω περιγραφές και τα σχόλια που έγιναν για τις υπάρχουσες ομάδες στον ουρανό, καθώς και το διαχωρισμό μεταξύ τους, **συνοπτικά** καταλήγουμε στα ακόλουθα συμπεράσματα, τα οποία δεν θεωρούμε ότι είναι τα μοναδικά ή ότι το θέμα έχει εξαντληθεί, αλλά ότι δίνουν μια μικρή απάντηση στο βαρυσήμαντο ερώτημα που τέθηκε στην αρχή:

- Στον ουρανό θα υπάρχουν διάφορες ομάδες, με **διαφορετική θέση** η καθεμία, αλλά και με **διαφορετικό μισθό** στους αγίους της κάθε ομάδας.
- Όλες οι ομάδες θα έχουν **σαν κυρίαρχο χαρακτηριστικό** ότι θα αποτελούνται από **πιστούς** που θα προέρχονται και από ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ και από ΕΘΝΙΚΟΥΣ.
- Όλες οι ομάδες μπορούμε να τις κατατάξουμε σε **δύο μεγάλες κατηγορίες**. Στη μία κατηγορία οι πιστοί, εδώ στη Γη ήσαν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, είχαν λάβει το δαχτυλίδι του αρραβώνα, ενώ στην άλλη κατηγορία δεν είχαν βαπτισθεί με το Πνεύμα του Θεού.
- **Εξέχουσα θέση** στον ουρανό θα έχει η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ που θα συνκαθίσει μαζί με τον Ιησού ΜΕΣΑ στο θρόνο του παντοκράτορα Θεού. Η ομάδα αυτή καλύπτει συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η οποία αρχίζει από την ημέρα της Πεντηκοστής (50

ημέρες μετά την ανάληψη του Ιησού στον ουρανό) και τελειώνει με την αρπαγή της εκκλησίας από το Ιησού, που θα έρθει στο μεσουράνημα για να την παραλάβει.

- **Οι άλλες ομάδες**, είτε ανήκουν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, είτε ανήκουν στην περίοδο της Καινής Διαθήκης και κατόπιν, μέχρι και τη συντέλεια του κόσμου, στον ουρανό θα βρίσκονται ΕΝΩΠΙΟΝ ή ΚΥΚΛΩ του θρόνου του Θεού.
- Ο όρος «**Νύμφη του Θεού**» ρητά δεν αναφέρεται μέσα στην Βίβλο, ενώ αντίθετα ο όρος «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**», συχνά αναφέρεται στην Βίβλο. Θα μπορούσαμε θεολογικά να αποδώσουμε τον όρο «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και ως «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», εφόσον γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς, ως προς τη θεότητα Του, είναι η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου. Άλλωστε μέσα στην Καινή Διαθήκη οι όροι «**εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**», αναφέρονται στη γυναίκα του Αρνίου, στην εκκλησία της αρπαγής.
- Άρα οι 4 όροι «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**», «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», «**εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**», αφορούν την ίδια ομάδα, αφορούν την ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ, η οποία θα αποτελείται και από πιστούς εξ Ιουδαίων και από πιστούς εξ εθνών.

Τελειώνοντας, πιστεύω ότι μετά την παράθεση των παραπάνω στοιχείων, η άποψη που υποστηρίχθηκε στην εκπομπή του **Sid Roth** για την ύπαρξη 2 ξεχωριστών ομάδων πιστών, που θα αποτελούν οι μεν εξ Ιουδαίων πιστοί τη «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», οι δε εξ εθνών πιστοί τη «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**», δεν μπορεί να στηριχθεί άμεσα στην Βίβλο. **Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, όταν ο καλεσμένος της εκπομπής υποστήριξε την άποψη ότι οι πιστοί εξ Ιουδαίων είναι η «Νύμφη του Θεού», για τους πιστούς ποιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου αναφερόταν.** Πρόκειται για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της οικονομίας του νόμου **ή** για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της οικονομίας της χάριτος, η οποία άρχισε από την Πεντηκοστή και μετά; **Μήπως** πρόκειται για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της επταετίας του Αντίχριστου **ή** για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της βασιλείας του Ιησού επί της Γης; **Μήπως** πρόκειται για Ιου-

δαίους πιστούς όλων των περιόδων, από τη δημιουργία μέχρι τη συντέλεια του κόσμου; Ειδικά για την περίοδο της Καινής Διαθήκης, είναι αδύνατον να συμβαίνει κάτι τέτοιο, καθόσον η αρπαγή της νύμφης εκκλησίας του Ιησού Χριστού θα είναι **μόνο ΜΙΑ** και θα περιλαμβάνει Ιουδαίους και εθνικούς, που θα έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος.

Ίσως να φανεί παράδοξο, αλλά παρ' όλο που τα στοιχεία που παρουσίασα στην παρούσα μελέτη δεν επιβεβαιώνουν Βιβλικά τον παραπάνω ισχυρισμό που ειπώθηκε στην εκπομπή του **Sid Roth**, αλλά τον απορρίπτουν χωρίς να υπάρχουν στοιχεία αμφιβολίας, παρ' όλα αυτά κρατώ κάποια επιφύλαξη για την πληρότητα της απάντησης, **καθόσον ο Λόγος του Θεού συνέχεια αποκαλύπτεται**, εμείς νομίζουμε ότι τα ξέρουμε όλα, στην πραγματικότητα όμως γνωρίζουμε ένα πάρα πολύ μικρό και απειροελάχιστο από τον πλούτο των αποκαλύψεων της Βίβλου. Ο Θεός είναι άπειρος και ανεξιχνίαστος και οι κατά καιρούς αποκαλύψεις Του υπερβαίνουν κάθε ανθρώπινη σύλληψη και ενέργεια και όταν συμβαίνει αυτό μένουμε έκθαμβοι και εκστατικοί μπροστά στη μεγαλειότητά Του και αναφωνούμε: *«Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι οι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι οι οδοί αυτού. Διότι ποιος εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή ποιος έγεινε σύμβουλος αυτού;»* (Ρωμαίους ΙΑ/11:33-34). Στο βιβλίο του Ιώβ διαβάζουμε: *«Τον παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδείς σοφός την καρδίαν δύναται να εννοήση αυτόν»* (Ιώβ ΛΖ /37:23-24). Επίσης: *«Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον παντοδύναμον με εντέλειαν;»* (Ιώβ ΙΑ/11:7).

Όπως εκφράστηκε ο καλεσμένος της εκπομπής του Sid Roth, αποκαλώντας τους εξ Ιουδαίων πιστούς «Νύμφη του Θεού», ίσως να μην αποδόθηκε επακριβώς ο σωστός όρος και ίσως να μην έδωσε επαρκείς εξηγήσεις τι ακριβώς εννοούσε και ποιος ήταν ο λόγος που το ανέφερε. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Θεός δεν κάνει ιδιαίτερη χάρη μόνο στον **πνευματικό Ισραήλ**, την εκκλησία Του (που αποτελείται από πιστούς από κάθε έθνος, φυλή και γλώσσα και για όλες τις χρονικές περιόδους), αλλά έχει και ιδιαίτερη χάρη και σχέδιο για τον **φυσικό Ισραήλ**, καθόσον η προστασία Του επάνω στο λαό αυτό είναι ομολο-

γούμενως συγκλονιστική, σημειωτέον ότι πολλές προφητείες της Βίβλου δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί για τον εκλεκτό επίγειο λαό Του, τον Ισραήλ και αναμένεται να εκπληρωθούν στο μέλλον, που όλα τα σημεία δείχνουν ότι ο καιρός **«είναι εγγύς»**.

Σήμερα, το κράτος του Ισραήλ είναι σε έκταση πάρα πολύ μικρό, αλλά παρ' όλα αυτά στην παγκόσμια πολιτική σκηνή έχει πάντα πρωταγωνιστικό ρόλο. Θεωρείται ένα από τα ισχυρά κράτη της σύγχρονης ιστορίας, που οι εχθροί του το φοβούνται και οι φίλοι του το σέβονται. Γνωρίζουμε ότι μια ημέρα που ο Ιησούς θα επανέλθει στη Γη με δύναμη και δόξα, δεν θα πάει σε κανένα άλλο κράτος, αλλά θα σταθεί επάνω στο όρος Ελαιών, από το οποίο αναλήφθηκε και το όρος αυτό θα σχιστεί στα δύο (βλ. Ζαχαρίας ΙΔ/14:4) και αυτό θα είναι μια επίδειξη της παντοδυναμίας Του: *«...Και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνηήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης»* (Αποκάλυψη Α/1:7 /βλ. Ζαχαρίας ΙΒ/12:10-11). Κατά την περίοδο εκείνη ο Ιησούς θα καταστήσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα της βασιλείας Του. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, μπορείτε να διαβάσετε στο βιβλίο των εκδόσεων μας με τίτλο **«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»** (βιβλίο Νο3), το οποίο έχει αναρτηθεί ολόκληρο στην ιστοσελίδα μου και στην ομάδα «βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» του facebook, σε αρχείο PDF (σελίδες 570 - 7η έκδοση 2021).

Κλείνω τη μελέτη αυτή με τα παρακάτω λόγια από την Αποκάλυψη ΚΒ/22:1-19

«...Και το ΠΝΕΥΜΑ και η ΝΥΜΦΗ λέγουσιν: **ΕΛΘÉ**. Και όστις ακούει, ας είπη: **ΕΛΘÉ**. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.

.... Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις **επιθέση** (=προσθέσει) εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω·

....Και εάν τις **αφαιρέση** από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω...»

... /// ...